

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องความเครียดจากการทำงานของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดในการทำงานของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สาขาวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น 233 คน (ระบบสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550)

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณจากสูตร Taro Yamane (ธวัชชัย วรพงษ์, 2543) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 182 คน และนำมาคำนวณเทียบบัญญัติไตรยางค์ ได้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหน่วยงานดังนี้ คณะครุศาสตร์ จำนวน 47 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 55 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 53 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 20 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 7 คน และได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพการทำงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระงาน

ส่วนที่ 2 แบบวัดความเครียดในการทำงาน

ผู้วิจัยใช้แบบประเมินความเครียดของโรงพยาบาลสวนปรุง (Suanprung Stress Test) ของนายแพทย์ สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ เป็นแบบวัดความเครียดในการทำงานด้าน

จิตใจ ในด้านความเครียดจากการทำงานจำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบวัดมีคำตอบให้เลือก 5 อันดับ ซึ่งการให้คะแนนจะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 - 5 คะแนน ดังนี้

1	หมายถึง	ไม่รู้สึกเครียด
2	หมายถึง	รู้สึกเครียดเล็กน้อย
3	หมายถึง	รู้สึกเครียดปานกลาง
4	หมายถึง	รู้สึกเครียดมาก
5	หมายถึง	รู้สึกเครียดมากที่สุด

การแปลผลแบบวัดความเครียด ดำเนินการ โดยรวมคะแนนจากทุกข้อ และนำมาประเมินด้วยการวิธีการหาค่าพิสัย (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2549) ซึ่งได้กำหนดระดับความเครียดไว้ 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง	40 – 80 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเครียดน้อย
คะแนนระหว่าง	81 – 120 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเครียดปานกลาง
คะแนนระหว่าง	121 – 160 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเครียดสูง
คะแนนระหว่าง	161 – 200 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเครียดรุนแรง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) ผู้ศึกษาได้เลือกใช้เครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาจากการศึกษาของนายแพทย์สุวัฒน์ มหัตถนิรันดร์กุลและคณะ ซึ่งวัดความตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นจิตแพทย์ 2 ท่าน และอาจารย์จิตวิทยา 1 ท่าน ลงความเห็นยอมรับอย่างน้อย 2 คน (สุวัฒน์ มหัตถนิรันดร์กุล, 2540)

2. การหาความเชื่อถือของเครื่องมือ (reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 คน เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความเครียด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค (Cronbach's alpha Coefficient) โดยค่าที่ยอมรับได้คือ 0.98

การรวบรวมข้อมูล

การศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษาจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุมัติหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. นำหนังสือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสนอต่อ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยเข้าพบพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในแต่ละคณะฯ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการศึกษาและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
4. หลังจากได้เก็บแบบสอบถามครบทุกคณะ แล้วจะนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตั้งไว้
5. ดำเนินการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะได้นำโครงสร้างการค้นคว้าแบบอิสระ ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรม สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และทำหนังสือขออนุญาตทำการศึกษา รวมทั้งจะชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา สิทธิในการเข้าร่วมการศึกษาโดยสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง ให้ประชากรที่ศึกษาทราบ และเข้าถึงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถออกจากการศึกษาได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่างและผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้ถือเป็นความลับส่วนบุคคล จะทำการเผยแพร่การศึกษาในภาพรวม การเก็บข้อมูลจะเริ่มขึ้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างแสดงความยินดีเข้าร่วมการศึกษานั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาจะเรียบเรียงข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลักษณะข้อมูล

ตอนที่ 2 แบบวัดความเครียดในการทำงานวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ